

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Alapítva: 1948-ban

Új folyam: 187-188. szám

2008. július-augusztus

JÖVEL, URAM

Itt vagyok, Uram, megtaláltál.
Érzem, enyém ígéreted.
Boldogságtól csordul a lelkem,
Halottnak adtál életet.
Felemeltél az út porából,
Mint taposott, rút aranyat;
Letörölted rólam a szennyet
S felcsillogott rajtam a nap.
Felemeltél, de rám engedted
A próbák lángoló hevét.
Add, Uram, hozzá Szentlelkednek
Kettős mértékű erejét!
Viharok szelét most is érzem,
Kétségek árja eltakar,
Megmentő, áldó szent kezeddél
Jövel, Uram Jézus, hamar!

(Somogyi Barnabás)

Legyen béke a szívedben

Ne kérd magadon számon a szeretet külső, mindenki által érzékelhető jeleit, a mosolyt, a felszabadult örömet, a könnyedséget, a ragyogó tekintetet.

Ne a külső jelek – jelenlegi – hiányából következtess a saját bensődre, hanem egyszerűen csak légy jó mindenkihez, úgy, ahogy tudsz, úgy, ahogy belőled természetesen fakad. Az öröm és a mosoly olaja később megadatik. De ezek nem feltételei annak, hogy Isten kezében már most is a szeretet eszköze legyél.

(Simon András)

Ne legyenek illúzióid

Barátom, bizonyára láttad már az életben, hogy nem mindenki olyan jó, mint amilyennek látszik, s talán már nem kelt benned túl nagy csalódást, amikor a világ fiainak álszent meszterkedéseit leleplezed. Igen, ilyen a világ: a szemedbe hazudik, hogy megkaparintson, s amikor megkapta amit akart, rögtön túl is lép rajtad.

De hogyan óvhatnád meg attól a megrázó csalódástól, hogy a keresztények nagy családjában is éppúgy jelen vannak a világ álnokságai, a hazugságok, a csalódások és megcsalások, az ítélkezés, a békétlenség, a kicsinyes irigység és minden más emberi gyarlóság, ami az ég alatt csak létezik?

Tisztában vagyok azzal, hogy semmiképpen sem kímélhetlek meg a saját tapasztalatból szerzett tudás fájdmától, de szomorú meglepetéseid súlyát talán csökkenthetem azzal, ha beszélek. Ne gondold hát, hogy a Krisztus felé törekvő emberek már mind elhagyták régi önmagukat. Veled és velem együtt, akik szintén Krisztushoz igyekszünk – ők is nehéz terheket cipelnek: a *régi ember gyarló énjének* kísértéseit. Mindenfajta kicsinyességet, gyanakvást, érzékiséget és más báránybőrbe bújtatott ordas undokságokat. Ezen nincs mit csodálkozni, hiszen csupán azzal, hogy Krisztus mellett döntöttünk, még nem szűnt meg teljesen szívünk álnoksága.

A Megváltó felé vezető úton fogatkozik meg a bennünk lévő rossz, de csak akkor, ha engedjük, hogy Isten szeretetének melege a

szívünkbe hatoljon. Ahogy a hajnali hideg ellen jól beöltözött vándorról a déli nap heve egyre több ruhadarabot csalogat le, Krisztus felé közeledve így vetkőzzük le mi is fölösleges szavainkat, rendetlen érzelmeinket és fullasztó álarcainkat. De ezen az emberöltőn át tartó hosszú vándorúton olyanok is velünk tartanak, akik valamilyen álszent buzgóságból már az út elején elővételezik maguknak a célba jutás mennyei élményét. Arcukon túlvilági mosollyal röpködnek körülöttünk, szent dolgokról beszélnek, s miközben habkönnyű szeretetet lehelnek az „alant” menetelők izzadt homlokára, nem veszik észre, hogy csupán a kegyesség álruhájában tetszelegnek. A szentség vélt jegyeit cukormázként kenik arcukra, nem véve tudomást arról, hogy csak saját vonásaink felvállalásával válhatunk szentté: nem pusztán személyiségünk egyes jegyeit, hanem egész mivoltunkat kell kendőzetlenül átadnunk Krisztusnak.

De vajon meddig illegethetik magukat felvett angyal-pózukban, s hogyan élük majd át a Krisztussal való találkozást, amikor Isten sugárzó szeretetének melegsége leolvaszt róluk minden mézes-mázasságot, és szembesülniük kell valódi önmagukkal?

A megnemesítő küzdelmek elől elmenekülve életük ajándéka tűzben próbált arany helyett csupán rögbezárt érc marad.

Útközben láthatsz más furcsaságokat is.

Akadnak olyanok, akik prémes bundákba burkolózva, szenvedő ábrázattal vonulnak a Nap hevétől izzó úton. Mintha nem is a Megváltójukhoz igyekeznének, hanem valamilyen büntetőtáborba vonulnának. Nem érzik a jótékony meleget, nem hallják a madarak vidám énekét, a lány szellő fuvallata elől is bezárkóznak. Leszegett fejjel, összevont szemöldökkel haladnak előre. És tudod miért tesznek így? Nem a külső, hanem a belső hideg ellen menekülnek, ám szívük dermedtségében maguknak sem vallják be, hogy azért fáznak, mert nem engedik magukra hatni Krisztus melegét. Kötelességből, mártírként menetelnek az úton, hiszen „a küldetést vállalni kell”. De lehetőleg se ember, se Isten ne érintse, és ne befolyásolja őket, s legfőképpen ne próbáljon meg áthatolni határozott elképzeléseik és személyiségük védőburkán.

Ők az Ószövetség fiai, a hajlíthatatlan konzervatívok, a vallásos előírásokat és hagyományokat nyolcadik szentségként tisztelő. Számikra az irgalom csak érzelmes szó, a törvény viszont sérthetetlen tabu. Ne igazad magad miattuk. Te inkább figyelj csak magadra, hogy le ne térj az útról, s hogy az ítélkezés gáncsot ne vessen lábaidnak. Fogadd be az út minden élményét és élvezd a csodát, hogy az Úr, akihez igyekszel, s akinek országában örök szállást remélsz, már előbb szállást vett tenálad.

(Simon András: Szeretetközben c. kötetéből)

Amikor...

Amikor valami nem úgy sikerül, ahogy elterveztük, vagy akár egészen összezsugorodik a fejünk felett a hullámok, milyen könnyen kimondjuk: kegyetlen volt hozzám az Isten. Ilyenkor valahogy hirtelen szűk lesz a természettudományos világkép. Talán el is felejtjük az olyan magyarázatokat, hogy: eleve rossz tervet készítettem, vagy nem fordítottam kellő figyelmet a problémára, vagy nem is lett volna annyira jó, ha az történik, amit én akartam. Ezek helyett sokkal egyszerűbb azt mondani, hogy Isten váratlanul lesújtott. És ebből sokszor azt a következtetést vonjuk le, hogy ezek szerint csak magamra számíthatok. Ettől kezdve jobban össze kell szorítanom a fogamat, és küzdenem a magam igazáért.

De nem következtelen ez a gondolkodás? Ha elhiszem azt, hogy Istennek van hatalma arra, hogy az egész életemet felforgassa, átváltoztasson körülöttem mindent, akkor miért nem merem azt elhinni, hogy képes a reménytelen helyzetekből kiemelni? Nem szabadna elfelejtenünk azt, hogy a nehéz élethelyzetekben sokszor megsejtjük: nálunk nagyobb erő is létezik. Azt kéne már csak emellett elhinnünk, hogy Istennek ez a végtelen nagy hatalma velünk van.

(-net-)

A milliomos

„A korlátlan lehetőségek országában” élt egy többszörös milliomos, egy különc, aki azt hitte, pénzen mindent megvásárolhat. Egyszer magához hívatta az építészét, aki remekműveinek megalkotásában a legmodernebb műszaki megoldásokat alkalmazta. A gazdag ember előhozakodott kívánságával: egy magas tornyot szeretne vele építtetni. A mester helyeslően bólogatott. A megrendelő megmagyarázta, hogy a toronynak négy méter átmérőjűnek kell lennie. Az építész erre is bólintott. A milliomos pedig részletezte remekművének a terveit: a toronyban oszlopok és folyosók legyenek, ezenkívül teherfelvonó és vízvezeték-hálózat. E szavak hallatán már nem bólogatott az építész, hanem elgondolkodott. A megrendelő azonban tovább fejtegette elgondolásait: az építkezéshez nem szabad használnia sem betont, sem vasat. Az építész értetlenül bámult a gazdag emberre, az pedig minden zavar nélkül tovább ecsetelte remek elgondolását. A torony falának a vastagsága legfeljebb fél méter lehet, magassága pedig 1500 méter! E szavak hallatán tátva maradt az építész szája. „S ez még nem minden” - jegyezte meg a megrendelő – „a toronyban egy gyárat kell felépíteni.” Az utolsó szavakat már nem hallotta az építész.

Rémületében otthagytott csapot-papot, abban a meggyőződésben, hogy a gazdagnak, sajnos, elborult az elméje.

Ilyen torony - képtelenség! A matematika, a fizika és a kémia minden szabályának és törvényének alkalmazásával is kivitelezhetetlen! Csak álom!

Ez az építmény viszont valóság, csak ezerszer kisebb változatban - létezik minden egyes rozskalásban. Minden méret, amelyet a gazdag ember megjelölt az építésmesterének a fantasztikus torony megrendelésekor, minden méret ezerrel elosztva érvényes a rozskalászra. Ez a kalász az az építészeti csoda, amelyet lehetetlen utánozni, mert a magassága valóban négyszázszor nagyobb, mint az átmérője. Beton és vas nélkül épült fel. A kalászban folyosók és csatornák húzódnak. És "felvonók" meg vízvezetékek, amelyek a kalász hegyéig szállítják a tápanyagot, a kalász hegyén pedig valódi gyár helyezkedik el, ahol mindennapi kenyérünk készül.

Millió kalász ring a mezőn, és éjjel-nappal hálaéneket zeng az Isten csodálatos bölcsességéről és mindenhatóságáról. (-net-)

A választás a tied!

„*De én vigadozni fogok az Úr előtt !*” (Habakuk 3:18.)

Voltál-e már olyan helyzetben, amikor úgy érezted, hogy életed darabjaira hullik szét :

- befektetéseid zuhannak,
- karriered, melynek felépítéséért oly sokat küzdöttél, csak hánykolódik;
- egészséged sem az igazi,
- és az emberek, akikben bíztál, cserbenhagytak.

Senki sem élvezi ezeket az időket. Arra azonban mindenképp jók, hogy újraértékeljük mindazon dolgok jelentőségét, amelyek eddig számunkra magasabb prioritással bírtak.

Habakuk is így tett. Amikor látta, hogy a valódi értékek kezdenek szétesni, nekiállt, és megvizsgálta, hogy mi a fontos, és mi múlandó.

Vannak ilyen szituációk, amikor nekünk is meg kell ezt tennünk.

„*Mert a fügefák nem fognak virágozni, a szőlőtőkén nem lesz gyümölcs. Hiányozni fog az olajfák termése, a kertek sem teremnek ennivalót. Kivész a juh az akolból, és nem lesz marha az istállóban.*

De én vigadozni fogok az Úr előtt, örvendezek szabadító Istenem előtt.

Az Úr, az én Uram ad nekem erőt – és magaslatokon enged járni engem!” (Habakuk 3:17–19.)

Micsoda hozzáállás!

Felismerte, hogy bizonyos helyzetek kimenetele, ellenőrzése nem az ő kezében van. Viszont az eseményekre való reagálás igen. Elhatározta, hogy annak ellenére is Istent fogja dicsérni, hogy a dolgok nem úgy történnek, ahogy szeretné, és Tőle fogja venni az erőt, hogy túljusson a nehézségeken.

Ezt, szerintem, Te is meg tudod tenni :

- Elhatározás kérdése, hogy fogod-e Istent dicsérni függetlenül attól, ahogy a sors keze hogyan bánik veled.

ISTEN NEM ÍGÉRTE AZT, HOGY KIVESZ A PRÓBÁKBÓL, CSAK AZT, HOGY ÁTVEZET AZOKON.

Kezdd Őt dicsérni:

- szeretetéért,
- és hűségéért,
- egészségedért,
- és családotért,
- az üdvösség ajándékáért,
- és minden pénzben ki nem fejezhető dologért, amelyet ISTEN adott neked !

Kérd Istent MA - emlékeztessen azokra az okokra, amelyekkel már rendelkezel, hogy ezek miatt is örvendezni tudj Őbenne ! (-net-)

Recept

- Igehirdetésének egyik mondata hozott ide.
- Örülök, hogy eljött, foglaljon helyet, s mondja el, mi volt az a mondat.
- A félretett, az összegyűjtött harag felgyülemlik, és – azt hiszem, így hangsúlyozta – gyűlölet lesz belőle, s azt öli, aki gyűlöl, lassan, de biztosan. – Ugye Pál apostolt idézte: a nap le ne menjen a ti haragotokon!?
- Erről is szó volt, de gondolom, mást is szeretne még mondani.
- Igen. Kérdezni szeretnék. Kétszer elvált asszony vagyok. Mindkét házasságom anyám nehéz természete miatt bomlott fel, akivel együtt kellett laknunk. Nem volt más megoldás. Anyám pedig képtelen volt elvágni a lelki köldökzsinórt, szinte pórázon tartott velem, mint kisgyermek koromban. Azt pedig egyik veje sem tudta elviselni, hogy elsősorban anyám „kislánya” legyek a házasságban és ne feleség. Merem állítani: mindketten anyám elől menekültek el. Már évek óta egyedül élünk, anyám és én. Egy fedél alatt, de némán és acsarkodva, keserűen, robbanékony légkörben. Hónapokkal ezelőtt rémülten döbbsenem rá – rettenetes ki-mondani is –, hogy gyűlölöm az anyámat kétszer tönkretett életem miatt. De ez a gyűlölet valóban engem öl. Míg házasságban éltem, jóformán sose voltam beteg. Most kétségbeesetten rossz alvó vagyok, s szüntelenül fáj valamim. Szédülök, a vérnyomásom ugrál, szorongásaim vannak. Megromlott az egészségem, és egyre fogyok. Már orvoshoz sem megyek, mert minden leletem negatív, csak éppen én vagyok pozitív, beteg. Érzem, hogy ha nem történik valami: a magam gyűlölete öl meg. Mondja: mit tegyek?
- Mit tett eddig?
- Imádkoztam azért, hogy ne gyűlöljem az anyámat.
- Mióta imádkozik ezért?
- Amióta tudom, hogy gyűlölöm.
- Csak azért imádkozott, hogy ne gyűlölje?
- Nem, olykor, ha tudtam, azért is, hogy szeretni tudjam.
- Engedjen meg egy kérdést. Hogyan várta ennek a kérésnek a teljesítését? Tulajdonképpen mit várt?
- Hát, hogy szeretni tudjam.

- Tehát valami érzésre várt. Ne haragudjék, ha így mondom: valami jóleső, meleg bizsergésre várt a szíve körül ugye? És az elmaradt. Így van?
- Valahogy így. De már nem is imádkozom. Csalódtam az imában.
- Szeretnék valami mást is ajánlani.
- Azért jöttem.
- Érzésekre várt, de nem tett semmit. Arra várt, hogy Isten tegyen az életével valamit. Így van?
- Igen, körülbelül így.
- Pedig Isten mindent megtett értünk a Krisztusban...
- A kereszten?
- Ott, és ezért nekünk is mindent meg kell tennünk, ami tőlünk telik, hálából. Édesanyjáért kellene valamit megtennie még. Mert legtöbbször az érzésekből lesznek a cselekedetek, de olykor az elkezdett cselekedetekhez csatlakoznak az érzések. Vagy váltanak ki érzéseket.
- De mit tegyek?
- Céltudatosan, rendszeresen és naponként tegyen jót édesanyjával és eközben imádkozzék érte, ha még tud.
- De mondtam, hogy gyűlölöm.
- Meg akar gyógyulni?
- Igen.
- Akkor cselekedjék, és ne keressen kibúvót. Egyébként Jézus is mondott egyet s mást, még az ellenség szeretetéről is.
- Mit tegyek hát?
- Ha most orvos lennék és receptet írnék, biztos gyógyszert a gyűlölet és egyéb betegségei ellen, kiváltaná?
- Kiváltaná.
- Bevenné?
- Bevenném.
- Akkor ott van papír, meg toll, diktálnék egy receptet. Írja?
- Írom.
- Tessék: hétfőn reggel mosolyogva köszöntöm őt és megkérdem, hogy aludt. Kedden: kitakarítom az ő szobáját is. Szerdán: két szelet süteményt hozok neki. – Írja csak, írja. Csütörtökön: elhívom sétálni, hazafelé pedig kérdegetek és hagyom őt – csak őt – beszélni. Pénteken: megkérem, hogy zongorázza el azt a dalt, amit gyermekkoromban szokott.
- Már évek óta nem zongorázik.
- De kérné szabad. Szombaton: megkérem, hogy segítsen jó túrós gombócot főzni, mert

azt ő jobban tudja. Vasárnap: bemegek a szobájába, amikor lefeküdt, betakargatom és megcsókolom. Pont. Ismeri ezt a zenei kifejezést? Da capo al fine? Elejétől végig. Nos, a következő héten ugyanígy vagy hasonlóan: da capo al fine s egy hét múlva felkeres és megbeszéljük a többit.

– A csókot is kell?

– Igen.

– Jaj!

– Miért, jaj?

– Mert évek óta nem csókoltam meg.

– Vállalja ezt a hetet így?

– Megkísérlem.

– Isten segítse. Várom.

Nem jött. Hetekig nem jött.

De egy hétfőn, kora reggel telefonált. Sírva: – Mikor tegnap ismét betakartam, az én hideg és kemény anyám felült az ágyban, és magához ölelte a fejem, és éreztem, hogy könnyes a szemem és azt mondta: – De jó vagy mostanában hozzám. – Akkor, évek óta először, éreztem, hogy szeretem az anyámat.

Aztán hozzátette: – Adja másnak is oda ezt a receptet!

Tessék.

Könyvajánló

Phillip Yancey

Meghökkenítő kegyelem

(Harmat Kiadó, 2008.)

Barth Károly Jézus megbocsátását és kegyelmét lenyűgözőbbnek találta, mint csodáit. A csodák – vélte –, a világegyetem fizikai törvényeit hágják át, míg a megbocsátás az erkölcsi törvényekkel teszi ugyanezt.

A könyv egy kérdéssel kezdődik: *Mi olyan különleges a kegyelemben, és miért nem mutatkozik meg jobban a keresztények életgyakorlatában?* Körülöttünk minden azt harsogja: tökéletesnek kell lennünk, életünk attól függ, hogyan teljesítünk. Az önszeretettől csak úgy menekülhetünk, ha elfogadjuk, hogy a hiányosságok és gyengeségek az emberi élet részét képezik. A sebeink és hibáink azok a repedések, amelyeken keresztül a kegyelem, mint fény behatolhat az életünkbe.

Elsősorban azért tetszett nekem ez a könyv annyira, mert megtérésemben nagyban akadályozott, hogy azt gondoltam, még nem vagyok elég jó. Jobbnak kell lennem ahhoz, hogy Isten elfogadjon.

Lelkipásztorunk azonban közölte, hogy ez pont fordítva van. Sosem leszek elég jó magamtól. Előbb el kell fogadnom Istent, hogy aztán ő jobbá tegyen, és általa én is több jószágra törekedjem. A könyv bemutatja továbbá azt a szeretetet – mint a keresztények által gyakorolandó kegyelmet – amelyet mindenkivel szemben tanúsítanunk kell. Bár-hogy is ítéli meg a társadalom, bármit is gondolnánk az emberről, kötelességünk szeretni. A kegyelem megdöbbenő és botrányos – fogalmaz az író. A „vallásos” meggyőződést alapjaiban rengeti meg azáltal, hogy utána megy a gonosznak és irgalmat és reménységet kínál neki. Megbocsát a hűtlen házastársnak, a fajgyűlölőnek és éppúgy szereti a mai kor AIDS-betegeit, mint a jézuskorabeli vámszedőket. Felhívja a figyelmet, hogy Jézus milyen természetesen mozog a bűnösök és kitalált közelebb van Istenhez, mint a „szent”. Szent alatt az író azt az embert érti, akiről mindenki tudja, hogy milyen „kegyes”; az igazi szentek soha nem feledkeznek meg bűnös voltukról.

Egy ismeretlen gondolkodótól idéz, mely szertint minden embert egy zsinór kapcsol össze Istennel. Amikor bűnt követünk el, elszakad a zsinór. Isten ekkor megfogja, megköti, így a csomó miatt valamivel közelebb kerülünk hozzá. A zsinór minden egyes bűnnél elszakad, Isten pedig minden egyes csomóval közelebb von magához.

A könyv egy újabb kérdéssel zárul: *Hogy néz ki egy kegyelemmel teljes keresztény? Illetve hogy néz egy kegyelemmel teljes keresztény?* Hiszen a kereszténység lényege az író szerint – mellyel milyen egyet kell értenem – nem az etika és a szabályrendszer, hanem az újfajta látásmód. Csak akkor kérhetek Istentől külső segítséget – kegyelmet –, és döbbenhetek rá, hogy mindig is, minden hibám ellenére szeretett, ha egyszerű, bűnös emberként tekintek önmagamra, aki semmilyen módszerrel nem képes elérni, hogy kedves legyen Isten előtt. Emellett embertársaimat is az Isten által szeretett bűnös emberként kell látnom. A kegyelemmel teljes keresztény tehát egyszerűen „kegyelem-színű” lencsén át látja a világot.

Sokat épültem a könyv olvasása során. Bárcsak minden nap be tudnám helyezni a kegyelem-színű lencséimet! A könyv igen szókimondó, néhol radikálisan őszinte, amelyet azonban a botrányosan csodálatos kegyelem vezérel.

(Máté Daniella)

Az almáskert belseje

Amerikában egy ember a fejébe vette, hogy a világ legfinomabb almáit fogja termelni. Dicsérte is egyik szomszédja előtt, és hívta, menjen a kertjébe és ízlelje meg. Bár többször is elzengte dicséretét, mégsem tudta rábírní barátját arra, hogy a kertbe menjen, és a gyümölcsöt megízlelje. Többszöri ismételt meghívás után egy nap így szólt a szomszéd:

- Megvallom, hogy egy ízben a kerted mellett elhaladva néhány almát láttam az útfélen. Kísértésbe jöttem, felvettem egyet és beleharaptam. Az azonban olyan savanyú volt, hogy világeletemben nem ettem savanyúbbat! Köszönöm meghívásodat, de a próba elég volt egész életemre!

A kerttulajdonos így felelt:

- Ez nem mérvadó. Bevallom, hét vármegyét is bejártam, amíg erre a savanyú almára leltem. Elültettem a kerítésnél, mert úgy gondoltam, ezek a fák lesznek a legalkalmasabbak arra, hogy visszatartsam a tolvajokat a jó gyümölcs megrablásától. És e célra ezek az almák nagyon beváltak. Én azonban a kert belsejébe szeretnék vezetni, s már a második, harmadik sor mögött olyan édességre és zamatra lelsz, hogy azokban az almákban kedvedet találod!

- Vagy úgy!? – mondta a szomszéd. Füttyentett, és elgondolkodva továbbállt.

Érzékeljük, mit akarok kifejezni? A vallás külsejét képező intelmek és büntetések, az általa kívánt töredelem és önmegtagadás: ezek azok a savanyú gyümölcsök, amelyek a képmutatókat távol tartják. Nem vettétek-e észre, mily fanyar arcot vágnak az emberek, ha a vallás nincs hasznukra? Ez azért van, mert a kerítésmenti savanyú almákat ízlelték meg.

Ha azonban őszinte hittel közelednél azok felé az örömök felé, amelyek Jézus Krisztusban várnak rád, ha egész szíveddel odafordulnál a mennyei célok felé, egészen más felfedezéseket tehetnél. Kimondhatatlan és dicsőséges örömmel örvendezhetnél!

(-net-)

A KÍNAI VÍZHORDOZÓ ÉS AZ EDÉNYEK

Kínában egy vízhordozónak volt 2 nagy cserépedénye. Annak a botnak egy-egy végén lógtak, amit a nyakában hordott. Az egyik edényen volt egy repedés, míg a másik tökéletes volt és mindig egy teljes adag vizet szállított. A pataktól a házig tartó hosszú séta végén a megrepedt edény már

csak félig volt vízzel. Két teljes évig ez így ment, minden nap- a vízhordozó már csak másfél edény vizet szállított vissza a házba. Természetesen a tökéletes edény büszke volt a teljesítményére, hisz tökéletesen csinálta. De a szegény törött cserép szégyellte a tökéletlenségét, és nyomorultnak érezte magát, hogy csak félannyit tudott teljesíteni.

A két év keserűség után, egyik nap megszólította a vízhordozót a pataknál.

- Szégyellem magam, mert a víz szivárog egész úton hazafelé.

A vízhordozó így válaszolt a cserépnek:

- Észrevetted, hogy virágok az ösvényen csak a te oldaladon teremnek, s nem a másik cserép oldalán? Ez azért van így, mert én mindig tudtam a hibádról, és virágmagot szórtam az ösvénynek erre az oldalára. Minden nap te locsoltad őket, amíg visszasétáltunk. Két éve leszedelem ezeket a gyönyörű virágokat, hogy az asztalt díszítsem velük. Ha nem lennél olyan, amilyen vagy, akkor ez a gyönyörűség nem ragyogná be a házamat.

Tanulság: Mindannyiunknak megvan a saját különleges hibája. Mi mindannyian törött cserépedények vagyunk. De ezek a törések és hibák, amik mindannyiunkban megvannak teszik az életünket olyan nagyon érdekessé és értékké. Csak el kell fogadnunk mindenkit olyannak, amilyen, s a jót meglátni másokban. (-net)

Események a gyülekezetben és gondolatok az igehirdetésekből

Ápr. 6. Úrvacsorai Istentisztelet. A gyülekezet vásárolt egy hangversenyzongorát, amelyet istentiszteleten először Demeterné Gyarmati Anikó szólaltatott meg, bemutatva a hangszer hangzását. A délelőtti igehirdetés alapigéje Jn 21:1-14. igeversek voltak, amelyben Jézus harmadszor jelent meg tanítványainak feltámadása után, akik tanácstalanságukban elmentek halászni. A Jézus nélküli eredménytelen munka után engedmességüket bő áldással jutalmazta. Nekünk hányszor kell, hogy megjelenjen Jézus azért, hogy higgyünk, bízunk benne, és beálljunk a munkásai táborába? A délutáni igeszolgálat az antikrisztusi kor jellemzőiről szólt (Jel 17:8-9a.).

Ápr. 13. Jn 21:15-19. igeversekben arról olvastunk, hogy Jézus nem kiemeli, hanem visszahelyezi a tanítványok közé Péter apostolt. A szeretsz-e engem kérdésekre Péter válasza nem az önfeláldozó szeretetre utal. Ismerjük fel mi is hiányos szeretetünket, kérjük Urunkat, hogy áldozatos szeretettel tudjunk mások felé fordulni. Légy példa! – szólított fel minket a délutáni

igehirdetés 1Tim 4:12, Titusz 2:6-8, és 1Pt 5:1-4. alapján. Legyünk Jézus „lenyomatai”.

Ápr. 20. Örökkévalók – múlandók témakörben hangzott az igehirdetés (1Pt 1:22-25.). Az életünk leheletnyi, de Isten igéje örök, maradandó, működő. Délután a MA hozható döntések fontosságát emelte ki Almási testvér. A fontos döntéseket szertejük halogatni, de ha az ÚR megszólít kövessük Őt (Zsid 3:12-13.).

Ápr. 27. Isten alkotásai vagyunk, el kell fogadnunk önmagunkat olyannak, amilyenek alkotott. Formál minket, hogy alkalmasak legyünk az üdvösségre, mert az az életünk célja (Ef 2:8-10.). Délután a Jó Pásztor ökumenikus fűvös együttes szolgált közöttünk. Az igehirdetés Jn 6:66-69. alapján szólt, mottója: Szükségem van rád Uram!

Máj. 1. Megszületett Bálint Rhodé, Bálint Csaba és Krisztina első gyermeke.

Máj. 4. Úrvacsorai istentisztelet. Jel 1:7-8. Mit jelent Jézus Krisztus eltávozása? A tanítványok egymásra találtak. A közösségben mi is egymásra utaltak vagyunk. A Szentlélek által lehetünk közösségben Istennel és egymással. Eljött – elment – visszajön újra!

Máj. 10. Révész Laura és Császár Levente menyegzője Vácon.

Máj. 11. Pünkösd. Apc. 2:37-41. A Szentlélek munkájának látható gyümölcsei vannak. Péter prédikációja minta igehirdetés: első lépés a bűnbánat, ami nyomán kérdések fakadnak, végül kellenek olyan igehirdetők, akik tudják a kérdésekre a választ, így lesz megtérés, megkeresztelkedés, kapjuk a Lélek ajándékát. Délután a Szentlélek munkájának hatását elemezte Almási testvér: az ige tanulmányozása, közösség építése, részesedés a kenyér megtörésében, imádkozás(Apc 2:42,46-47.).

Máj. 18. Az emberekre anyagi, és lelki (szellemi) oldalról jönnek hatások, ki – mi irányít minket? A megtért emberre a sátáni szellem nem hat, de a bűn elszakít Isten irányításától. A Lélek gyümölcének (Gal 6:22-26.) nincs alternatívája, vagy megteremjük, vagy nem. A délutáni igehirdetés a bűn elleni küzdelmet hangsúlyozta, amely állandó és öldöklő. Békesség csak a bűnök letétele és bűnbocsánat után van.

Máj. 25. Mindenre van erőm a Krisztusban (Fil 4:13.). Van erőnk? Krisztusban vagyunk? Nem biztos, hogy akkor vagyunk lelkileg erősek, amikor fizikailag azok vagyunk. Délután a hit és a megtapasztalás volt a téma (Jn 20:24-25.). Mi előbb megtapasztalásokat akarunk, hogy higgyünk, a valóság fordított, mert a hitet követik a megtapasztalások. A hit nem helyettesíthető

megtapasztalással, üdvözítő megtapasztalás nincs, csak hit.

Jún. 1. Lk 6:31. Mit teszünk másokkal? Azt, amit szeretnénk, hogy velünk tegyenek? Jellemezzen minket az odaadó szolgálat (szeretet), ha nem kapunk viszonzást, akkor is. A délutáni ige Mt 25:21,29-30. volt. Kamatoztatjuk ajándékainkat?

Jún. 8. Gerzsenyi Sándor lelkipásztor testvér volt a vendégünk délelőtt. Igehirdetésében Jézus követéséről, és az emberek felé való közeledésünkről szólt (Lk 9:23-27.). Délután Almási testvér a következő nyári időszakra készített fel az ige alapján(Fil 3:12-14.). Legyünk készek a bizonyágtételre, ha adódik rá alkalom. Tanulmányozzuk az igét, legyünk „edzésben”. Az istentisztelet után az énekkar évadzáró megbeszélését tartotta.

Jún. 15. A párbeszéd szerkezetű 24. Zsoltárt a frigyláda Jeruzsálemben vitelekor énekelték először, majd később annak évfordulóin. Az első vers rámutat arra, hogy az Úr minden – a teremtés és a fenntartás jogán is. Mi a földi dolgoknak nem tulajdonosai, hanem sáfárai vagyunk, ezért hasznosítsuk azokat mások javára. Délután a Minden Korosztály Bibliái Közösségének tanévzáró alkalmát tartottuk gyermekeink, és a biznyságtévők szolgálataival.

Jún. 22. A nyári istentisztelet kezdési időpontjaiban jöttünk össze de. 9.30, és du. 18 órakor. Ki nekünk Isten és Jézus Krisztus? – tette fel a kérdést az ige a 23. Zsoltár alapján. Ő a Jó Pásztor, a nyáj tulajdonosa. A nyájnak szüksége van a Pásztorra, mert a bárány önmagában tehetetlen. A cél a halál árnyékának völgyén túl van, Ő tud átvezetni oda. A délutáni igehirdetés témája: az aratni való sok, a munkás kevés (Mt 9:34-38.). Ha aratni akarsz, akkor előbb vetni kell. Vigyázzunk, hogy mit vetünk, mert azt fogjuk aratni is.

Jún. 29. A gyülekezetben Laczkovszki testvér megemlékezett arról, hogy Almási testvér és felesége 40 éve kötöttek házasságot, és Almási testvér 40 éve állt lelkipásztori szolgálatba. Az igehirdetés alapigéje 5Móz 7:7-9a. Emlékezz vissza az útra. Általában évfordulókon, temetésekön szoktunk visszaemlékezni. Izrael elfelejtkezett arról, hogy Isten hozta ki őket Egyiptomból. Emlékezzünk Isten tetteire? Visszaemlékezéskor hála ébred bennünk Isten iránt? Délután az előre tekintésre irányította figyelmünket az ige 2Kor 5:17-18. alapján. Az új teremtés (lelkileg az újjászületett) megfelelő (igei) táplálkozással fejlődik. Minden korosztálynál meg van a fejlődés feltétele. Mások segítőivé érett korban válhatunk.

FAKANÁL

Burgonyakroket

Hozzávalók: 1,5 kg krumpli (lehetőleg sárga Ella); 2 egész tojás; zsemlemorzsa; só; bors; őrölt szerecsendió; olaj a sütéshez

Elkészítés: A krumplit tisztítás után sós vízben főzd meg, krumplinyomóval passzírozd át, és keverj hozzá 2 tojássárgáját, ízlés szerint borsot és őrölt szerecsendiót. Amíg meleg, formáld belőle kis rudakat (kb. 5-6 cm hosszú és 2-3 cm vastag), és rakd deszkára úgy, hogy ne érjenek össze. Amikor kihűlt, a 2 tojás fehérjét kicsit verd fel és forgasd bele a krocketeket, utána forgasd finom zsemlemorzsaába, és a kezdeddel óvatosan, kissé nyomkodd bele a zsemlemorzását, de vigyázz, hogy a körmöd ne okozzon rajta sérülést. Minden darabot úgy rakj ki, hogy ne érjen egymáshoz, ne sérüljön. A tojásfehérjében való forgatás után moss kezet és töröld szárazra a kezdet, utána forgasd bele a krocketet a zsemlemorzsaába. Ehhez készíts oda egy tál vizet és egy tiszta kéztörölkőt. Forró olajban süsd pirosra, de ügyelj rá, hogy itt se érjenek egymáshoz, mert különben a sérülésnél a krumpli kijön a bundából. Nagyon finom köretnek, de önmagában is. **Megjegyzés:** Rendkívül finom, de valóban sok odafigyelést igényel. Ha nincs türelmed a krocket elkészítéséhez, akkor a tojással, fűszerekkel összekevert krumplit tedd tűzálló tálba, villával szépen mintázd ki a tetejét, szórd meg zsemlemorzsaával, és a sütőben közepes lángon addig süsd, amíg elkezd megpirulni a teteje. Így is nagyon finom és melegíthető, tehát több napra is eltehető.

HUMOR

Bezárnak egy ketrecbe egy kecskét, egy kést, 5 szelet kenyert és egy vajat. Reggelre eltűnik 1 szelet kenyér és a vaj. Mi történt?

Éjjel a kecske *mekkent* egyet.

- Gratulálok, Szabó úr, az utóbbi három hétben nagyon sokat javult a memóriája.

- Elnézést, de nem Szabó vagyok, hanem Kovács.

- Na látja!

Két informatikus beszélget:

- Te, adsz kölcsön 1000 forintot?

- Adok 1024-et, hogy kerek legyen az összeg.

- Foglalkozása?

- Postán dolgozom, leveleket pecsételék.

- Nem unalmas?

- Mindennap más a dátum!

Az ügyvéd a kórházban halálos betegen lapozza a Bibliát.

- Maga mit csinál?? – kérdezi az orvosa.

- Joghézagot keresek.

Alkalmaink

Istentisztelet: minden vasárnap 10 és 17 órakor

Biblióra: minden csütörtök 18,30 órakor

Korosztályok szerinti gyermek bibliakör:
minden vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúsági biblióra: minden kedd 18,00 órától és vasárnap 9 órától 10 óráig

Ifjúsági énekóra: minden vasárnap 16,00 órától 17 óráig

Felnőtt kiscsoportos biblia tanulmányozás /MKBK/: minden vasárnap 9 órától 10 óráig

Énekóra: minden csütörtök 19,30 és vasárnap 18,30 órától

Úrvacsora: Minden hónap első vasárnapján a 10 órakor kezdődő Istentisztelet második felében

Közös imaóra: Ünnepi Istentiszteletek előtt 9 órától 10 óráig (Karácsony, Húsvét, Pünkösöd, Hálaadónap)

Baba -Mama klub: Minden hónap páros hét csütörtökjein 10 órától 12 óráig

Törekvők órája: A résztvevők igényeihez igazodva, megbeszélés alapján

Sakk szakkör Minden hónap első vasárnapját követő hétfő 17 órától

Előljárási megbeszélés: Minden hónap első szerdáján 18 órától

Imaházcím: Pesterzsébet, Ady E.u.58.
Ady E. u.-János u. sarok

Lelkipásztor: **Dr. Almási Mihály**
Pesterzsébet, Ferenc u.3.
Telefon: 283-14-13

Gyülekezetvezető: **Laczkovszki János**
Telefon: 285-25-97

Gondnok: **Császár Sándor**
Telefon: 284-21-81

Gyülekezet honlapja: www.erszebet.baptist.hu

SZERETET - SZOLGÁLAT

A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet lapja

Felelős szerkesztő: **dr. Almási Mihály**

Szerkesztő: Máté Dániel, Máté Daniella, Máté

Lukács

Technikai szerkesztő: Lesták Károly

Email: mate.dani@freemail.hu és lestakk@ps.hu